

10. po Trojici – 5.8.2018

On ti pomôže

Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.

Lukáš 13:13 „*Položil na ňu ruky a zaraz sa narovнала a oslavovala Boha*“.

Každý z nás si nesie svoj kríž: niekto v chorobe, iný vo vzťahoch, ďalší v sebahodnotení, možno niektorí v práci či spoločnosti ako takej. Každý kríž je iný a predsa sú všetky rovnako ťažké pre tých, ktorí ich musia vláčiť. Je 18 rokov veľa alebo málo na nosenie takého životného kríža? Povieme si: je to príšerne dlhý čas, no zároveň skonštatujeme, že sú ľudia, ktorí trpia aj 40 aj viac rokov. Lenže pre toho konkrétneho človeka je ten jeho kríž najťažší a jeho trvanie neznesiteľné, bez ohľadu na dĺžku.

V našom príbehu, ktorý sme počuli aj ako čítaný text, sme sa stretli so ženou, ktorá 18 rokov trpela. Bola zhrbená a nemohla sa narovnať. **Ťažoba jej života ju zohla k zemi.** Obrazne povedané: bola taká obťažená problémami, že nemala silu sama sa pozviechať, narovnať, dvihnúť oči k nebu. ***Poznáme to každý zo svojho života: keď nás niečo trápi či bolí, akoby nás to pomyselne posúvalo dolu. Keď cítime hriech, zlobu či nelásku ľudí, problémy v práci či neprajnosť okolia, nepochopenie blízkymi, to všetko nás tlačí nadol.*** Dokonca sa to odzrkadlí aj na našom pohľade na seba, na blížnych, na Boha, na život. Nemáme ani chuť a ani silu sami sa narovnať, či postaviť.

Napriek tomu všetkému táto žena hľadala pomoc, resp. bola v blízkosti Boha. Ježiš ju stretol v synagóge, kde prichádzala – či už zo zvyku alebo z úprimnej túžby – aby Boh niečo urobil. 18 dlhých rokov hľadala pomoc všade, ale už nevidela žiadnu perspektívu. Možno v kútiku srdca mala ešte akú-takú nádej, ale kto z nás by po 18 rokoch márneho volania ešte pevne a vytrvalo veril? Ani táto žena pravdepodobne neverila, že sa niečo zmení, ale vedela, že ak má ďalej niesť svoj kríž, tak jedine v Božej blízkosti.

My sa od tejto ženy líšime. Často sa práve – keď musíme niesť svoj životný údel – od Boha odvracame, prestávame sa modliť, hľadáme východiská v rôznych iných filozofiách, zanevrieme na Božiu pomoc alebo si zúfame a vzdávame sa života. Žena z Biblie je však našou inšpiráciou: **čokoľvek nás trápi, a akokoľvek dlho to trvá, zostaňme v Božej blízkosti. Azda sa nad nami zmiluje a pomôže nám.**

Ježiš urobil v živote tejto ženy ráznu zmenu v 4 krokoch:

1. Pozrel na ňu – Ježiš si túto ženu všimol. Neprehliadol ju. Odovzdal jej hodnotu. Nebola len jednou z mnohých, ale bola to práve ona, ktorá zaujala Ježišov pohľad. Povieme si: veď bola zhrbená, tak to muselo zaujať Jeho pozornosť. *Áno, každý, kto nesie kríž života je v Ježišovom záujme* – poznáme to z evanjeliových príbehov. Ježišov pohľad vždy smeruje k tým, ktorí potrebujú Jeho pomoc. Nemusí pritom ísť o viditeľný hendikep, môže ísť aj o vnútorné trápenie, duševnú bolesť či následky hriechov a zlých rozhodnutí. Čokoľvek nás teda tlačí k zemi, berie nám nádej a radosť do života, akýkoľvek kríž nesieme - **sme v Božej pozornosti, v Ježišovom zornom poli a to nám dáva hodnotu a posmeľuje nás to. Nikdy v nijakom kríži nie sme totiž sami.** Ježiš nás vidí, ale neprizerá sa iba.

2. Ježiš ženu zavolať k sebe a hovoril s ňou – Ježiš ženu oslovil. Ona sama nemala silu ísť za Ježišom. No On mal dosť lásky, aby šiel za ňou. Nekritizuje ju. Nepoučuje. Nedáva múdre rady, ako niešť ďalej svoj kríž. Ježiš sa o túto ženu, chorú ženu, zaujíma. A dokonca v sobotu. *Porušil tým všetky nepísané a písané pravidlá tej doby. Jemu to však nevadí: jednoducho sa zaujíma práve o túto osobu. Celý Ježiš.* Nie ako my, ľudia. My radi poučujeme, kritizujeme, len málo chápeme, len zriedkakedy sme empatickí a pripravení len tak byť s človekom, ktorého niečo trápi. Takých priateľov potrebujeme, ako Ježiš. On je Ten, kto nás oslovuje, počúva, zaujíma sa o nás, hľadá nám priamo do očí. **Potrebujeme priateľov, ktorí budú mať odvahu skloniť sa k nám dole a pochopiť a prijať nás v našom ponížení.** No zároveň – ako Ježiš – nám ponúknu pomoc.

3. Tá pomoc prichádza cez slová: Ježiš vyslovuje pozitívnu správu – Ježiš sa nielen prizerá, konštatuje, poľutuje. On koná – cez svoje slová, ktoré sú samé o sebe skutkom. Tak, ako to bolo pri stvorení sveta, aj v čase Ježiša Krista, tak je tomu aj dnes: Boh zasahuje svojim kreatívnym slovom a Jeho: „si uzdravená, si zbavená svojho kríža“ sú zároveň aktom uzdravenia. *Pravda je však taká, že my to často neprijímame. Zostávame vo svojom utrpení, lebo sa v ňom vyžívame alebo sme sa s ním natoľko zžili, že si bez neho nevieme predstaviť svoj život.* Ťažko sa nám prijíma Boží zásah, alebo si ho ani nevšímame. **Už to, že nám Pán Ježiš posielal pozitívnu správu, však mení náš pohľad na kríž, na život. Jeho slová milosti, lásky, pomoci sú začiatkom nášho uzdravenia.** Ale aby sme to osobne aj prijali a rešpektovali Boží zásah a plán s našim životom, Ježiš robí ešte posledný krok.

4. Položil ruky na ženu – tá žena, 18 rokov bojujúca s ťažkosťami, odmietaním okolia či rodiny, s následkami svojej choroby, obmedzeniami

života, Božím tichom a možno aj s beznádejou v srdci, teraz počuje dobrú správu. No nielen to: Ježiš sa jej dotýka. Oslovuje ju nie iba slovami, ale aj dotykom, bezprostredným kontaktom. To uzdravenie zo strany Božieho Syna je pripravené a dané práve jej, je zamerané presne na ňu. **Boží dotyk žene dáva silu, ktorá už bude v nej. Nemusí každý deň chodiť za Ježišom a prosiť o uzdravenie, o dotyk, Jeho sila totiž bude stále v tej žene.** Ona si tú chvíľu zapamätá do konca svojho života a vždy, keď aj prídu horšie časy a ťažké chvíle, tá žena bude vedieť, že Ježiš nehovorí do vetra, ale koná všetko pre to, aby bol človek uzdravený, aby bol uistený, že s ním niekto nesie jeho kríž. **Jeho zásah nás potom formuje do novej osobnosti, do človeka, na ktorom je zmena viditeľná aj v uskutočňovaní Božej vôle, aj v oslave Pána Ježiša v živote.**

Dnes je pre nás pripravená spoveď a Večera Pánova. Do tejto chvíle nám Božie slovo cez príbeh uzdravenia 18 rokov postihnutej ženy pripomína, že

1. sami sa z hriechov zachrániť nevieme, ani na to nemáme silu
2. napriek hriechu sme v Božom zornom poli
3. aj keď hriešni, predsa sme Ježišovým činom záchrany oslovení
4. Ježiš nám do nášho kríža, do nášho hriechu zvestuje dobrú správu o záchrane
5. aby sme napokon mohli ospravedlnení vstať, vyrovnať sa a oslavovať Boha v celom svojom živote. Amen.